

Bekæmpelse af stress er en vigtig arbejdsudbudsreform

Skrevet af

Sofie Holme Andersen
Cheføkonom

Et større arbejdsudbud til gavn for de berørte og statskassen uden øget ulighed. Det kan man få, hvis man bekæmper stress. Hvis man bare kunne nedbringe arbejdsrelateret stress med 20 procent, øges arbejdsudbuddet med 11.000 fuldtidspersoner.

Kontakt

Cheføkonom

Sofie Holme Andersen

📞 61 27 58 24

✉️ sha@ae.dk

Kommunikationschef

Jesper Kirkbak

📞 50 73 71 34

✉️ jk@ae.dk

Arbejdsudbud er svaret, hvad var spørgsmålet?

Sådan kan man lidt karikeret beskrive reaktionen fra arbejdsgiverorganisationerne. Senest ved regeringens forslag om udvidelse af værnepligten. Et er sammenblandingen af arbejdsudbud og arbejdskraft til rådighed for den private sektor, som [Steen Bocian har beskrevet fint her i Børsen](#). Noget andet er, at arbejdsgiverne igen-igen kalder på arbejdsudbudsreformer.

Arbejdsudbudsreformer har traditionelt handlet om at øge de økonomiske incitamenter eller fjerne rettigheder. Det kunne være ved at sænke skatterne, så det "bedre kan betale sig at arbejde", eller sænke de indkomsterstattende ydelser med samme argument. Derfor har arbejdsudbudsreformer ofte medført enten øget ulighed eller lavere velfærd (for at finansiere skattelempelserne) – eller begge dele.

” Arbejdsudbudsreformer har traditionelt handlet om at øge de økonomiske incitamenter eller fjerne rettigheder. Det kunne være ved at sænke skatterne, så det "bedre kan betale sig at arbejde", eller sænke de indkomsterstattende ydelser med samme argument. Derfor har arbejdsudbudsreformer ofte medført enten øget ulighed eller lavere velfærd.

Cheføkonom Sofie Holme Andersen

Det er dog ikke en universel ting, at arbejdsudbudsreformer skal virke på den måde. Det er muligt at lave reformer, der både hjælper statskassen, arbejdsgiverne og de berørte personer. Det gælder for eksempel reformer målrettet de [43.000 unge uden job og uddannelse](#). Det gælder også reformer målrettet arbejdsmiljøet.

Netop arbejdsmiljøet kan have meget store effekter på arbejdsudbuddet. På længere sigt kan dårligt arbejdsmiljø medføre nedslidning, hvilket kan gøre, at flere trækker sig tidligere tilbage fra arbejdsmarkedet. Men selv på kort sigt er der betydelige gevinster.

En ny [analyse](#), vi i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har lavet i samarbejde med HK, viser, at arbejdsrelateret stress medfører et tab i arbejdsudbud på 55.000 fuldtidspersoner om året. Samtidig koster det 55 milliarder kroner i tabt velstand.

Hvis man bare kunne nedbringe arbejdsrelateret stress med 20 procent, ville man øge arbejdsudbuddet med 11.000 fuldtidspersoner. Samtidig ville statskassen have fået 1,5 milliarder kroner. Vigtigst af alt: De berørte personer ville have det bedre, fordi de ikke længere oplevede symptomer på stress i forbindelse med deres arbejde.

Effekten på arbejdsudbuddet af arbejdsrelateret stress er, at de berørte personer arbejder færre timer i mindst fire år. Fire år er så længe, som vi for øjeblikket kan følge de pågældende personer. Effekten mindskes kun meget langsomt, så de 55.000 fuldtidspersoner er sandsynligvis et underkantsskøn.

” *Den største arbejdsudbudseffekt opstår ved, at en betydelig del af de stressramte helt holder op med at arbejde. De går altså ikke bare ned i tid, men deres tilknytning til arbejdsmarkedet forsvinder.*

Cheføkonom Sofie Holme Andersen

Samtidig opstår den største arbejdsudbudseffekt ved, at en betydelig del af de stressramte helt holder op med at arbejde. De går altså ikke bare ned i tid, men deres tilknytning til arbejdsmarkedet forsvinder. Det gør problemet værre, da det er svært at genopbygge en tilknytning til arbejdsmarkedet, selv hvis man bliver fuldt rask igen.

Arbejdsrelateret stress er i sagens natur værst for personen, det rammer. Det kan medføre mere sygdom, og analysen viser, at det for nogle også har meget betydelige økonomiske konsekvenser, idet de helt trækker sig fra arbejdsmarkedet. Der er dermed mange gavnlige effekter af at mindske stress – både for den enkelte og samfundet.